

Р Е Ш Е Н И Е № 248

гр. Перник, 21 октомври, 2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети септември две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател: СТЕФАН СТАНЧЕВ
Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.

при секретаря М.** и в присъствието на прокурора Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 268 по описа за 2013 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Директора на Д “ИТ” СО обжалва решение № 324 от 28.VI.2013 г., на РС Перник, постановено по нах дело № 192/2013 г. по описа на съда, с което е отменено изцяло НП № 23-2306150/03.I.2013 г. С наказателното постановление на “***” ООД, гр. Перник е била наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева. В касационната жалба са развити оплаквания, че обжалваното решение на РС е постановено при наличие на отменителните основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Развива се тезата, че при доказана престация на труд, правоотношението е трудово и са налице изискванията за сключен трудов договор, а РС неправилно интерпретира фактите по делото и е приел, че между ответник по касационната жалба и лицето П. Ц.*** има облигационно правоотношение, което изключва административно наказателната отговорност по чл. 414, ал. 3 от КТ за извършено нарушение по чл. 61, ал. 2 от КТ. Иска се отмяна на решението на въззивния съд и постановяване на друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема отношение.

Представителят на окръжна прокуратура поддържа становище, че решението на РС е правилно и следва да се остави в сила.

Съдът, като обсъди посочените в жалбата касационни основания, доводите и становищата на страните, доказателствата по делото и след като извърши служебно проверка, съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаряща на изискванията на чл. 212 и 213 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна, по следните съображения.

Единствения правен въпрос, който се обсъжда в настоящото производство е дали извода на РС, че при безспорните доказателства по делото е имало нарушение на трудовото законодателство или между санкционираното лице и П.Ц.*** съществува валиден договор за поръчка, популяризиран в хода на въззивното производство и това пред АНО, като “граждански договор”.

По силата на чл. 280 от Закона за задълженията и договорите, с договора за поръчка довереникът се задължава да извърши за сметка на доверителя възложените му от последния действия, а съгласно правилото на чл. 283, ал. 1 от същия закон довереникът трябва да извърши възложеното му действие лично.

В случая между ответника по касационната жалба в качеството му на доверител и Цамбов е сключен договор за поръчка, който има за предмет постигане на конкретен резултат: ремонт на санитарни помещения в ЦРМО, *собственост* на ответника и е уговорено заплащане според изработеното, а не според полагане на труд. Не е уговорено работно време, а само срок за изпълнение на договора от 21.IX.2012 до 31.X.2012. Уговорено е място, с определените помещения и две конкретни манипулации – поставяне на мазилка и поставяне и лепене на санитарен фаянс. Има клауза, че възложителят "****" ООД ще предостави на изпълнителя Цамбов материали и условия срещу задължението на последния да предостави уменията си, от които възложителя има нужда. Това е допустим по действащото гражданско законодателство начина за уреждане на взаимоотношения между страните. И тъй като същите са сключили договора като равнопоставени субекти, особено следва да се подчертае липсата на елемента "трудова дисциплина" в така уредените взаимоотношения, което идва да покаже липсата в случая на трудови правоотношения между тях. Няма уговорено работно време, месечна заплата седмични и дневни почивки.

От друга страна вписаните обстоятелства от изпълнителя в справката по чл. 402 КТ не кореспондират с изискванията на КТ за елементите по трудов договор. С изплатените на изпълнителя суми в изпълнение на договора за поръчка може да се направи извод, че страните са уредили отношенията си, съгласно договора от 21.IX.2012 без противопоставяне и по изплатеното възнаграждение и по приетата и извършена, съгласно предмета на договора работа. Представените платежни документи също не са оспорени от касатора и не са ангажирани доказателства, които да го оборват, за да се правят косвени изводи, че е плащано трудово възнаграждение.

При това положение следва да бъде споделен извода, че между касатора и ответника по касация са възникнали друг вид отношения, които не са налагали сключване на трудов договор между тях. Ето защо спорното наказателно постановление е отменено законосъобразно и като го е сторил това, районният съд е постановил правилен съдебен акт.

Касационен състав не е в състояние при тези данни да приеме презумптивната доказателствена сила на АУАН, според разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. второ от КТ. В хода на производството пред АНО и пред въззивния съд са представени необорими доказателства, от които с прави единствено правилния извод, че няма прикрито трудово правоотношение, за което на ответника по касационната жалба да се търси административно наказателна отговорност.

На следващо място, не се споделя становището на РС, че тъй като няма доказано нарушение на трудовото законодателство и на това основание, следва да се отмени НП, не следва да се коментира индивидуализацията на наложената имуществена санкция от 5000 лева. Санкцията е прекомерно завишена, което е основание да се приеме, че е определена незаконосъобразно. Разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН – приложима като обща разпоредба за определяне вида и размера на санкцията е нарушена изцяло от АНО. Това не е обстоятелство, налагащо отмяна на НП, но несъобразяването с тези изисквания, косвено доказва, че в санкционната част НП е неправилно.

Извън нарушенията на материалния закон, на самостоятелно основание НП подлежи на отмяна за допуснатото много съществено нарушение на процесуалните правила. Изцяло са нарушени задълженията на АНО, вменени с императивните норми на чл. 52, ал. 4 ЗАНН. В нарушение на изискването на тази разпоредба при издаване на наказателното постановление не са обсъдени

доводите на нарушителя и не са изложени конкретни мотиви защо според издателя на НП възражението се приема за неоснователно, ако АНО го е прочел, но за това няма данни. Ако бяха обсъдени тези възражения и доказателства, представени на АНО, наказващият орган най-вероятно би стигнал до съвсем друг правен извод, стига да не е бил пристрастен. При тези доказателства, би следвало АНО в съответствие с разпоредбата на чл. 54 от ЗАНН да прекрати преписката и да не налага наказание за недоказано и несъществуващо нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ.

Предвид изложеното, касационен състав на Административен съд Перник намира решението на РС, чиято отмяна се иска за правилно и следва да се остави в сила. Развитите от касатора оплаквания не се споделят и няма как да се споделят при установените факти в хода на производството.

Авторът на касационната жалба, вместо да се вживява какво следва да знаят и изпълняват магистратите според чл. 130, ал.2 от ЗСВ, е длъжен да удостовери упълномощаването си от административния орган да подава касационни жалби или да извършва процесуални действия във връзка с тях. Съгласно чл. 213, т. 2 от АПК (глава XII – Касационно производство, приложимо съгласно чл. 63, ал. 1 изр. Второ т ЗАНН при касационното обжалване на решения на районните съдилища по нах дела), към жалбата или протеста се прилагат: ... 2. пълномощно, когато жалбата се подава от пълномощник; ... Дали лицето е пълномощник на Директор на Д “ИТ Софийска област” е факт, който не влияе на правилността на решението на РС, предмет на касационната проверка. За сведение на писалия касационната жалба, именно в т. 1 от ТР 8 на 6/86 ОСГК е решението и на настоящия казус - *Ако между съответната организация и физическото лице се уговори престигане не на работна сила, а за **определен трудов резултат**, сключеният договор не е трудов, а **граждански**, чиято правна регламентация е по 33Д - договор за изработка.* Дали е договор за поръчка или изработка, в случая е без значение, но определено няма нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 324 от 28.VI.2013, постановено по нах дело № 192/13 г. по описа на РС Перник.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1./п/

2./п/